

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 9.

7 Ljubljani, v sredo 13. januarija 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 12. januarija.

Trgovinske pogodbe.

Včeraj je imel konservativni klub sejo, v kateri je pretresal nove trgovinske pogodbe. Zastopniki vinorodnih okrajev so močno grajali določbo konečnega zapisnika italijanske pogodbe, ki naši državi naklada dolžnost, znižati carino od italijanskega vina od 20 gld. na 3 gld. 20 kr., kakor hitro Italija svojo carino zniža na 5 lir 77 centezimov. Priporočali so toraj predlog manjšine carinskega odseka, ki vladi vrača italijansko pogodbo ter ji naklada dolžnost, da se še enkrat pogaja z italijansko vlado v ta namen, da odpravi gori omenjeno konečno določbo in vinsko carino vredi tako, kakor je primerno koristim obeh držav. Poslanec Povše je že pri shodu katoliškega političnega društva omenjal te neugodne določbe, zato mi ni treba obširneje o njej govoriti, ali trgovinske pogodbe imajo tudi mnogo jako koristnih določb zlasti za trgovino z lesom in za živinorejo, zato je nemogoče poslance vezati in siliti, kako naj glasujejo v tem toliko važnem gospodarskem vprašanju. Klub je toraj sklenil, paslancem na prosto voljo dati glasovanje.

Danes se je pričela razprava z uvodnim govorom poročevalca Hallwicha, za katerim je dr. Klaič v obširnem govoru vtemeljeval predlog manjšine. Zlasti je zavračal očitane, zakaj l. 1887 niso oporekali omenjeni določbi konečnega zapisnika, ki je bila že tedaj sprejeta in se je zdaj od besedice do besedice le zopet ponovila? Razmere, pravi govornik, so bile tedaj vse drugačne; zaradi nasprotstva s Francijo se znižanja vinske carine ni bilo bati, ki se pa gotovo zgodi, kakor hitro se Italija in Francija pogodite. To bi bil najhujši udarec za Dalmacijo in južno

Tirolsko, ki ju vlada na milost in ne milost izdaje Italijanom, zato priporoča premembo dotične točke.

Za dr. Klaičem naznanja predsednik, da so se k tej razpravi oglasili naslednji govorniki.

Proti: Kramar, Bonda, Dipauli, Adamek, Terlag, Robič, Gessmann, Vašaty, Liechtenstein, Bulat, Malfatti, Krumbholz, Lueger, Dvořak, Pattai, Laginja, Lang Čestmir, Borčić, Kaftan, Spindler, Perič, Špindler, Kaizl, Pfeifer, Formanek, Herold, Fuchs, Ciani, Zallinger, Jax, Polzhofer, Bazanella, Salvadori, Purkhart.

Za: Peez, Šuklje, Gasser, Gomperz, Coronini Franc, Stalitz, Neuber, Kozłowski, Fournier, Rosenstock, Exner, Chrzanowski, Bareuther, Neuwirth, Sczepanowski, Hoffmann-Wellendorf, Jendrezewicz, Rozkošny, Tausche, Mauthner, Wurmbrand, Šveglj, Kübeck, Russ, Proskowetz, Popper, Křepek, Schwab, Rutowski, Brenner, Haase Teodor, Marchet, Habermann, Ebenhoch, Plener, Rolsberg, Bohaty, Fuss, Kaiser, Kokoschineg, Morré, Lienbacher, Burgstaller.

Med nasprotniki najdemo torej 12 Mladočehov, 8 Jugoslovanov, 7 Tiroleev, 5 krščansko-socialnih poslancev, 1 nemško-konservativnega in 1 nemško-liberalnega poslanca. Razprava ima menda štiri dni trajati in pridejo danes z vsake strani menda trije, druge dni pa po štirje govorniki na vrsto. O resolucijah, ki jih priporoča odsek, se bode razpravljalo posebej ter je že oglasenih več govornikov; mogoče pa je, da se razven teh nasvetuje še kaka druga resolucija, zlasti gledé carine na vino. Ker namreč ni nobenega upanja, da bi obveljal predlog manjšine, za katerega bode glasovalo k večjemu le kakih 70 do 80 poslancev, hočejo poslanci vinorejskih okrajev nasvetovati resolucijo, v kateri vladi naročajo, da naj se gledé znižanja carine na vino z

Italijo pogodi tako, da se sme to znižanje izvršiti še-le po 6mesečni odpovedi, ali tudi v tem slučaju ne pred 1. januarijem prihodnjega leta. V oger-skem zboru omenjal je poslanec Matlekovič, da je to že preskrbljeno, ali ker v pogodbi sami take določbe ni, je gotovo prav, da se tudi pri nas ta reč pravočasno sproži in zagotovi.

Ko to poročilo sklepam, govori še-le prvi govornik Kramar, za katerim pride na vrsto Peez, ki v carinskih zadevah velja za enega prvih strokovnjakov in bo gotovo vsaj tako dolgo govoril kakor Kramar. Ni torej upati, da bi prišlo danes šest govornikov na vrsto, ampak utegne biti zadnji govornik poslanec Šuklje, ki je vpisan kot četrti v obojestranski vrsti.

Draginjske priklade uradnikov.

Že v zadnji, zlasti pa v današnji seji je bila izročena cela kopica nujnih predlogov, ki priporočajo vladi draginjske priklade za državne uradnike po raznih mestih in mestecih ali celo na deželi. Danes je poslanec Kušar izročil tak od vseh slovenskih poslancev podpisan predlog za uradnike v Ljubljani. Ni še dolgo, ko je finančni minister Steinbach povedal, kako sodi o povikšanju plač, in nič ne kaže, da bi bil odtlej premenil svoje mnenje.

Deželni zbori.

Razni dunajski listi, med njimi tudi stara „Presse“ danes poročajo, da se deželni zbori dné 5. februarja snidejo za štiri tedne. Res je, da nekateri deželni odbori vlado prosijo, naj deželne zборе skliče meseca februarja, ali reč še ni konečno rešena, ampak hoče ministerski predsednik še-le v par dneh povedati svojo odločbo.

LISTEK.

Z Nove Seelandije.

(Po zasebnem pismu.)

(Dalje.)

V primeri s priprostim otokom Diego Garcia ponuja nam sladkorni otok Mauritius vse drugačen krasen pogled, od katerekoli strani si ga ogledamo. Lepe ravnine, preprežene z mnogobrojnimi vodami, razna pogorja, vse zavito v bujno zelenilo iz krasnega tropičnega rastlinstva (nad 2000 čevljev visokine), in nad tem gole, v oblake strleče skalne čeri najraznovrstnejših oblik: vse to je bil prizor, katerega smo gledali otok obkrožujoči.

Dražestnost prizorišča je popisal Bernardin de St. Pierre v svojem idiličnem romanu „Paul et Virginie“ na mnogih mestih z nedosegljivo spretnostjo. Razna pesniška krajevna imena na tem otoku (n. pr. „Baie du Tombeau“, „Cap Malheureux“, „Bois des Amourettes“ itd.) nam kličejo v spomin preteklo stoletje in nadahnejo človeka z onim sentimentalnim čustvom, katero ima gotovo vsak čitatelj istega romana, čitajoč o katastrofi St. Gerana. Ako pa se dlje časa pomudimo na Mavriciju, opazimo kmalu, da realistična sedanjost nima več razuma za sentimentalno nadahnenost one dōbe: ostala so sonorna francoska imena na zemljevidu, francoski jezik še živi v ustih belega in črnega

prebivalstva, a pod angleško zastavo se drvi vse za praktičnim smotrom: „denar delati“. Otok daje povprek 1/7 vsega sladkorja na zemlji, toda nočenih romanov, in izmed domačinov ni še skoro nikdo videl gomile „Pavla in Virginije“, katero večina tujcev obiskuje. Ziveti pa znajo Angleži tukaj, kakor povsod.

Kar smatramo mi kot potrato, je njim le neobhodno potreben comfort; vsa njih hišna oprava bi človeka skoro preverila, da se troški tukaj prav nič ne vpoštevajo. Njih brezmejno gostoljubje nam je bilo skoro nadležno, ker nam zaradi vednih vabil ni preostajalo časa, da bi si ogledali druge reči. Vkljub temu sem videl malone cel otok, ki je nekoliko manjši nego Istra. Železnice in krasne ceste prepregajo celo, vseskozi rodovitno zemljo. Mesto Port Louis, kjer se steka vsa kupčija, ima lepo pristanišče in skalovito lego v znožju prastarega žrela. Mesto je jako nezdravo, ker nad eno tretjino skupnega prebivalstva na otoku stanuje v njem. Vsi Angleži torej, ki kaj imajo, prežive le svoje poslovne ure tukaj (9.—4. ure), s svojimi družinami pa žive sredi otoka na višinah, najmanj 100 čevljev nad morjem. Vozijo se zaradi tega vsak dan (razven ob nedeljah) najmanj dve uri po železnici sèm in nazaj. Gori je ozračje jako milo in prijetno, eno posestvo poleg drugega, eno letovišče lepše nego drugo.

Vsi tropični sadovi rasto v obilici, poleg tega pa tudi jagode, breskve in grozdje. Hiše so na-

vadno lesene; ko bi bile zidane, bili bi stanovalci v nevarnosti zaradi silnih viharjev — da, pa tudi prelepo bi bilo tukaj!

Dalje potujoč proti Avstraliji smo obiskali St. Paul. Hrib z žrelom na vrhu se dviga nad 800 čevljev visoko iz vedno besnečega morja. Nobeno drevo, noben grmiček ne raste tu, le neka pusta rujava trava; nekateri vroči vreli in odprtine, iz katerih se kadi dim, pričajo o moči ognjenika, ki še zdaj ni popolno ugasnil. Neštevilni morski ptiči, pingvini in ponirki so edini stanovalci te ognjenikove razvaline.

Od Mavricija do Avstralije nismo videli 33 dnij nikake ladije. Vreme je bilo viharno, mokro in mrzlo, za nas dvakrat občutljivo. Naša mogočna ladija se je dozdevno izpremenila v orehovo lupino. Tem boljši tovariši so nam bili v teh dneh albatrosi. V najhujšem viharju so viseli — letanje ne moremo nazivati njih premikanje — mirno in zložno v zraku, ne da bi kedaj zaplopolali s perutnicami, brez vsakega vidnega napora, kakor bi jih gnala neka notranja moč. Z vsakovrstno hitrostjo so merili ozračje, sedaj z vetrom, sedaj proti vetru, visoko nad ladijo, potem zopet prav ob vodni površini. Nagnili so se, skrili po strani in rezali s koncem peroti morske valove, kakor bi se s tem kratkočasil, a vedno so bili enako varni in divotni.

Večkrat puste po bliskovo hitro ladijo za seboj, vrnejo pa se vedno zopet in lete za ladijo, kjer pobirajo iz vode razne odpadke z ladije. Do pozne

Govor g. poslanca dr. Gregorca v državnem zboru dne 16. decembra 1891.

Visoka zbornica! O številkah finančnega zakona ne bom govoril. Porabiti hočem to priložnost, da izpregovorim nekaj besed o političnih razmerah v Avstriji, in sicer s svojega jugoslovanskega stališča.

Gospoda moja! Vnanje države opazujejo nas zadnji čas z vedno večjo pozornostjo in sčertitja po časopisih objavljajo svoje mnenje o nas.

Tako je lani v Monakovem izšlo obširno delo pod naslovom: „Oesterreich Ungarn im reichsdeutschen Lichte“ od Pavla Dehna.

V tej jako zanimivi knjigi nahaja se tudi znameniti izrek princa Alberta Saksensko-Koburško-Gotskega iz leta 1852, ki se glasi: „Avstrija še le misli biti država“. Pisatelj misli, da ta izrek še dandanes velja. Žal, da mu jaz moram pritrčiti. Naša država se še vedno ni popela do te stopinje, da bi vsi narodi bili zadovoljni in pomirjeni. (Tako je! s strani somišljenikov.)

Že štirideset let težimo po takih državnih vredbah, da noben narod drugega ne bi pritiskal in zatiral, da bi vsak dobil, kar mu je treba za ohranitev, razvoj in procvetanje. Posamezne faze teh dolgotrajnih bojov so zaznamovane s krvavimi katastrofami.

Kakor je znano, ste burni leti 1848 in 1849 pomeli stare razmere, ministra Bacha absolutni centralizem je propal pri Magenti in Solferini, in sledeči ustavni centralizem ministra Schmerlinga bil je pokopan pri Kraljevem Gradcu. Pa tudi sedaj gospodujoča sistema dualističnega dvojnega centralizma se ne bode obnesla in se tudi ne more. (Dobro! na desnici.)

Gospoda moja! Ne bojte se, da bi Vam začel razkladati zgodovino dualizma. S tem le začenjam svoja razmotravanja in rečem: Temeljna ideja dualizma je ta, da se osnujete dve enotni državi, jedna pod madjarskim, druga pa pod nemškim vodstvom in gospodstvom in z nemškim državnim jezikom.

Ta ideja je, kakor se kaže, vedno manj izvršljiva, in se vedno manj strinja z interesi skupne države.

To mi morate priznati, da vzhle triindvajsetletnim prizadevanjem še vendar nimamo centralizovane enotne države. Niti Giskrova ostriost, niti brezozirnost Auerspergova, niti premetenost Taaffejeva (Veselost na desnici) niso pripravile slovanske opozicije, da bi umolknila.

Kakor so se razbili vsi dosednji poskusi, tako se razbijejo tudi vsi prihodnji ob naraščajoči moči in vzajemnosti slovanskih narodov. (Odobranje na desnici.) Mi vsi, gospoda moja, mislim, da tudi Poljakov ni izvzeti, nočemo hegemonije, zatiranja in izsesavanja, temveč mi hočemo popolno enakopravnost. (Živahno odobranje. — Poslanec dr. Lang: V pravem zmislu besede!)

noči letajo okoli ladije in, ko se zjutraj komaj dan zazna, so zopet pri nas, bolj lačni, nego sploh kedaj, a prav nič utrujeni. Brez najmanjšega truda leto noč in dan, 100 milj, ne da bi se kje opočili. Na morsko površje sedajo časih, da pograbiijo kak grizljaj, a hipoma zopet odlete. Vjeti se dajo jako radi na dolgo vrvico, na katero je treba privezati nekoliko slanine. Na kopnem so ti ptiči jako okorni, komaj se premikajo nekoliko, ako pa skušajo hoditi, zgrudijo se zopet in zopet, da bi vzleteli, še misliti si ne moremo.

V Avstraliji smo obiskali pristanišča Albany, Adelaide, Portland, Melbourne in Sydney, razven tega po železnici tudi mnogo notranjih krajev. A bilo bi preobširno, da bi opisaval, kar sem videl na posameznih krajih.

Vsako mesto je drugačno in zopet vsako podobno drugemu; povsodi pa je isti nenasitljivi pohlep po denarju. Presenetiti mora človeka neverjetni naraščaj pomorskih mest, zlasti mesta Melbourne. Kjer so stale pred 40 leti v goščavi še borne koče, širi se sedaj mesto s pol milijona prebivalci, ki zavzema s predmestji vred 75 kvadratnih angl. milj. Vse glavne ceste so po več milj dolge vrste velikanskih poslopij. Zemljišče je silno drago, v glavnih cestah po 30.000 gld. in več za vsak črvelj zemlje ob cesti. Vse je snažno, kakor bi bilo „iz škatljice vzeto“; promet je neizmeren; s kolo-dvora oddrda vsak dan nad 400 vlakov itd. itd.

(Konec sledi)

Da bi nemški in madjarski narodi dualizma tako ne čutili, sklenil se je član XIX. državnih osnovnih zakonov in pa ogerski narodnostni zakon. Ko bi se oba zakona bila zares izvela, ne bi se dualistični državni obliki toliko nasprotovalo in dalje bi se ohranila, kakor se bode morda tako. Ta dva zakona se pa nista izvela. Giskra in Auersperg se za to nista brigala, in Nj. ekselenca grof Taaffe vrže najsitnejšim in najnadležnejšim v skrajnih slučajih kake prav majhne drobtine.

Gospoda moja! Nemško-liberalna stranka je mnogo let jako hudo pobijala ministra Taaffeja, a jaz mislim, da popolnoma po krivici. (Tako je! na desnici.) Grof Taaffe je prav za prav le firmo malo premenil, sicer je pa nadaljeval isto podjetje. (Živahno odobranje), samo da še mnogo spretnije in zviteje, kakor kdaj liberalci. (Tako je! na desnici.) Z nekaterimi obljubami, ki bi bile imele biti konservativne, in s pretvezo pomirjenja narodnosti si je približal nemške konservativce in slovanske narodnjake. S svojim upravnim aparatom, posebno pa s svojimi ministri, je pa nadalje pospeševal liberalizem in ponemčevanje. (Tako je! na desnici.)

Srčna želja nemških konservativcev, verska šola še na dnevni red ni smela priti, in sedaj se nam narodnjakom priporoča zmernost in zdržljivost, nekako duševno zdravljenje s stradanjem. (Veselost na desnici.)

In sedaj prihajam k drugemu poglavju. Kakor sem sam slišal, je Nj. ekselenca gosp. ministerski predsednik opetovalno se izrazil v tej visoki zbornici, da bode skrbel za dobrohotno in nepristransko politično upravo. Nikakor nočem dvomiti o dobri volji ministerskega predsednika, naglašati pa moram, da v mnogih slučajih v to porablja najnezanesljivejši in najnesposobnejše elemente, posebno pri nas Jugoslovanih.

Več let je bil znani bivši liberalni finančni minister baron Depretis namestnik v Trstu. Nočem rabiti nobene ostre besede, ali naš prijatelj ni bil. Ugovarjati se pa ne dá, da je pod njegovo upravo italijanska irredenta to postala, kar je. Pod njim se je zasejala mej uradnike ona grda antipatija, ona trda nestrpnost proti vsemu slovanskemu, zaradi katere so toliko trpeli Slovenci in Hrvatje na Primorskem poslednja leta in še trpé.

V Ljubljani poziravi deželna vlada po vsaki novi volitvi deželnega zbora nemško manjšino v nemščini, v Inomestu italijansko manjšino v italijanščini, le v Celovcu in Gradcu se slovanska manjšina še nikdar v slovenščini ni pozdravila. (Čuje! Čuje! na desnici.)

To ostentativno preziranje Slovencev tem bolj žali, ker prihaja od takih oseb, ki v deželi zastopajo pred vsem Njega veličanstvo cesarja, kateremu so, kakor se je zagotavljalo v zadnjem prestolnem govoru, vsi narodi jednako pri srcu. Deželni načelniki v Gradcu, v Celovcu in Trstu zadnji čas kažejo poseben in očividni nedostatek nepristranosti in blagonaklonjenosti proti Slovanom. Kjer le morejo, zatirajo in ovirajo slovansko uradovanje. Slovenščine nevešči uradniki se vedno v večjem številu pošiljajo k nam. Za nov naraščaj uradništva, ki bi bilo popolnoma zmožno slovenščine in hrvaščine, se vedno manj skrbi.

Tako je namestnik v Gradcu nedavno v slovanski upravni okraj na Štajerskem poslal uradnika, ki se je odkritosrčno branil iti, ker ne zna slovenskega. V premogovnikih v Trbovljah je sedaj 300 delavcev ustavilo delo. Da jih pouči in pomiri, poslal se je tje kaj okrajni komisar, ki prav nič slovenskega ne zna. (Čujte! na desnici. — Tolmač morda tudi!) Kar se tiče jezikovnega znanja uradnikov, je pa na Koroškem še hujše. Ti nedostatki so pa vladi dobro znani, kajti gospod ministerski predsednik je v budgetnem odseku obljubil, da bode gledal, da se v bodoče nastavi pri vsakem slovenskem okrajnem glavarstvu vsaj eden slovenskega jezika zmožen konceptni praktikant. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. januarja.

Notranje dežele.

Dr. Smolka. V poljskem klubu je predsednik državnega zbora, dr. Smolka, odločno izjavil, da ni res, da bi on nameraval odložiti predsedništvo državnega zbora in prevzeti članstvo gospodske zbornice. Tudi to ni res, da bi baron Chlumecy in pa

pisarnični ravnatelj zbornice poslancev, dvorni svetnik Blumenstock, delovala proti njemu. On je baš tema dvema gospodoma v več ozirih še hvalo dolžan. — Mi pač nimamo nobenega povoda, da bi ne verjeli besedam starega predsednika, ali s tem pa seveda ni rečeno, da bi se ga nekateri krogi radi ne znebili iz političnih ozirih, samo da jim noče dr. Smolka z odstopom napraviti veselja. Nedavno smo omenili, da grof Taaffe hoče razbiti levico, in izrekli mnenje, da so s tem v zvezi vesti ob odstopu Smolke. Da je vsa stvar popolnoma neosnovana, bi se opetovalno ne ponavljala po nekaterih listih. Zatorej smemo biti preverjeni, da se od neke strani neprestano ruje proti predsedniku državnega zbora.

Mladočehi. Kakor piše neki moravski list, imajo realisti v mladočehskem klubu večino. Od tod tudi izvira sklep, da se morajo govoriti, predno se govoré v državnem zboru, predložiti parlamentarni komisiji. Če se klub razkroji, bodo radikalci izstopili, ne pa realisti. — V tem oziru, da je po številu v mladočehskem klubu več zmernih elementov nego radikalnih, ima pač moravski list prav. Na drugi strani je pa resnica, da zmerni elementi ne kažejo dosti odločnosti in zatorej radikalci v klubu druge terorizujejo. Čemu je pač parlamentarna komisija, če se pa na-njo ni treba poslancem ozirati. Dr. Gregor je govoril v državnem zboru, ne da bi bil komu le omenil, o čem bo govoril. Pričakovati je bilo, da ga klub izbacne ali vsaj izreče mu odločen ukor in javno izrazi, da se ne strinja z njegovim govorom. Nič tega se pa ni zgodilo, ker se realisti menda bojé vpliva Gregorovega lista. Pri taci razmerah pač večina realitom v klubu dosti ne koristi.

Vnanje države.

Bolgarija in Srbija. Bolgarska vlada je zvedela, da se zbirajo bolgarski emigrantje v Srbiji ob bolgarski meji, da jo uderó v Bolgarijo. Bolgarska vlada je zatorej pomnožila vojake ob meji. Iz Belega Grada se pa poroča, da ni res, da bi se v Srbiji zbirali emigrantje. Vseh bolgarskih emigrantov je v Srbiji 9, pa še ti so pod strogim policijskim nadzorstvom. Seveda ni prav gotovo, da bi srbska oblastva tako natančno za vse bolgarske emigrante vedela in da bi nadzorstvo zares bilo tako strogo, posebno če se pomisli, da iskrenega prijateljstva med Srbi in Bolgari ni.

Bolgarija in Francija. Razpor med Bolgarijo in Francijo se bode baje kmalu poravnal, če je verjeti poročilom nemških listov iz Pariza. Turčija bode baje izrekla, da bolgarska vlada ni popolnoma pravilno postopala, ker je francoskega časnika iztirala, ne da bi bila to prej pismeno naznanila francoskemu zastopniku. Bolgarska vlada bode na to izjavila svoje obžalovanje, francoska pa odstopila od zahtere, da se Chadournu dovoli povrnitev v Bolgarijo in dá primerna odškodnina. S tako rešitvijo bi bili pač Bolgari lahko zadovoljni, Francozi bi se pa tudi izmotali iz zadrege.

Rusija. Veliko iznenadenje je vzbudila novica, da bode general Gurko moral odstopiti od generalnega gubernatorstva varšavskega. General je še zdrav in krepak, torej morajo biti važni uzroki za njegovo premeščenje. Mož se je v poslednji vojski proti Turčiji večkrat odlikoval in zlasti kazal veliko odločnost. Ruski vojni krogi so vánj stavili velike nade. Po vojni je bil nekaj časa generalni gubernator v Peterburgu in so pričakovali od njega, da zatre nihilizem. Dogodki so pa bili kmalu pokazali, da nima proti nihilistom take sreče, kakor na bojišču. Prestavljen je bil v Varšavo, kjer se je posebno odlikoval z zatiranjem poljske narodnosti in katoličanstva. Splošno se je mislilo, da bode poveljnik v vojni proti Avstriji ali Nemčiji. Pod njegovim generalnim gubernatorstvom se se hitelo zbirati trdnjav in strategično važnih železnic. Videlo se je, da on zmatra za svojo glavno nalogo, deželo pripraviti za vojno. In ta mož se sedaj odstrani s tako važnega mesta. Nekateri sodijo, da je to znamenje miru. Rusija je spoznala, da je neugodne narodno gospodarske razmere ne dopuščajo začenjati velike vojne. Skušnje pa uče, da slabe narodno-gospodarske razmere ne preprečijo vselej vojne. Tako Turčija pred zadnjo vojno ni imela že s tim plačevati uradnikov, ali vendar se je potem več mesecev bojevala s tako odločnostjo, da se je že večkrat mislilo, da bode končna zmaga na njeni strani. Zatorej je tudi mogoče, da imajo tisti prav, ki trdijo, da Rusija odstrani Gurka iz Varšave le zaradi tega, ker hoče proti Poljakom začeti drugo politiko. Sedaj so Poljaki tako nezadovoljni, da bi gotovo podpirali sovražnika. Predno se začne vojna, hočejo torej Rusi s prijaznostjo pridobiti si srca Poljakov. Saj je tudi Prusija zadnji čas iz enakih ozirih premenila svojo politiko proti Poljakom. Katero mnenja da je pravo, o tem nas kmalu pouče bodoči dogodki.

Nemčija. Načrt novega šolskega zakona, ki se predloži pruskemu deželnemu zboru, baje določa, da sme zasebno poučevati, oziroma zasebno učilnico ustanoviti vsak, ki dokaže npravno, znanstveno in tehnično sposobnost. Nekateri katoličanstvu sovražni listi neso zadovoljni s to določbo, ker se bojé, da bi razni samostanski redi ne osnovali ljudskih šol.

Izvirni dopisi.

Iz Idrije, 10. januarja. Ze mesec dni je preteklo, kar je govoril državni poslanec g. dr. Ferjančič v državnem zboru na Dunaju v svojem dobro sestavljenem govoru o žalostnih razmerah idrijskih delavcev, pa se še ni podelilo veliko veselje, ki je nastalo med rudarji, ko so videli, da se je vendar našel mož, ki ima srce tudi za nas uboge rudarje, ki smo tako potrebni zboljšanja našega revnega stanja. Zmiraj se je čulo med rudarji zdihovanje, kam se hočemo obrniti, kje pomoči iskati? Današnji čas je čas socializma, povsod se delavci potegujejo za zvišanje plače, za osemurni delavni čas itd. Pri nas godila se je v tem oziru velika krivica. Znano je vsakteremu, kdor pozna naš rudnik, da stane ubozega rudarja veliko napora in truda, delati 8 ur v rudniku, polnem žveplenega smradu. Koliko pa zasluži rudar v osmih urah v jami, razvidi se iz govora g. dr. Ferjančiča, kateri je navel nekatere slučaje pod normalno plačo plačanih rudarjev. Žalostno ali resnično! Da skromno in pošteno preživi sebe in svojo mnogokrat preveliko družino, mora si pomagati s tem, da gre po svojem prihodu iz jame zopet na drugo delo ter na ta način dela na dan 12, oziroma 13 ur, kar je pa gotovo jako škodljivo zdravju že tako utrujenega rudarja vsled osemurnega težavnega dela v globoki jami.

Dobra misel prišla nam je ubogim rudarjem v glavo, obrniti se s prošnjo do naših gg. državnih poslancev, da naj oni posredujejo na višjem mestu za zboljšanje našega gmotnega stanja. Vsa stvar izročena je bila v roke g. dr. Ferjančiča, ki je svojo nalogo tudi izvršil ter z neovrgljivimi dokazi opisal žalostno stanje idrijskih rudarjev.

Poglejmo nekoliko vsebino tega govora, zlasti petere točke resolucije, v kateri se c. kr. vlada pozivlja, da vravna plače in druge razmere rudarjev v Idriji.

1. Da se rudarjem stalna plača primerno zviša. Stalnih delavcev pri rudniku je 900, od katerih služijo največ za osemurno delo 48 kr., 44 kr. in 40 kr., in teh je največje število namreč 644 pri rudniku. Kje na svetu je kaj jednacega, da bi za tako majhno plačo delali rudarji, kakor pri nas.

2. Da nobeden delavec po pogodbi (akordu) ne pride pod normalno plačo. To se je zgodilo pri našem rudniku že prenuogokrat.

3. Da imajo tudi oni delavci, ki ne služijo po 48 kr., pravico do žita za družino po znižani ceni, ki imajo najmanj osem službenih let. V tem oziru godi se takim rudarjem, ki imajo družino, pa ne še stalne plače 48 kr., velika krivica, ker morajo za svojo družino kupovati žito po navadni tržni ceni, kar je gotovo preveč za tacega, ki ima poleg tega še manjšo plačo, kakor prednji.

4. Da se delavci stalno namestijo v starosti od 15 do 20 let, in ne še le po 20. letu, in da se je jeden del začasnih delavcev, ki že več let služijo, stalno namesti. K temu se drugače ne pomore, kakor da se poveča število stalnih delavcev.

5. Da se zaradi malih pregreškov kaznovanim rudarjem zmanjšajo nasledki kazni. Če je delavec 8 dni zaprt, takoj ga izpusté iz službe. To je gotovo prehuda kazen, pri tem trpi cela družina. Če je kaka privatna oseba zaprta, ne trpi pozneje po zaporu nikakih hudih posledic.

Popolnoma se strinjamo rudarji z gori omenjeno resolucijo, že imo le, da bi bilo kaj vspeha, ker zadnji čas je tudi, da se nam zboljšajo veliko premajhne plače. Hvaležni smemo biti rudarji g. dr. Ferjančiču in vsem drugim gospodom, kateri so k temu kaj pripomogli, da se je o naši stvari na višjem mestu razpravljalo.

Znana ja tudi velika dobrotljivost Njega ekselencije poljedelskega ministra gospoda grofa Falkenhayna, kateri bode gotovo našo ponižno prošnjo uslišal ter nam še enkrat zboljšal delavske plače, za kar mu bomo vsi delavci pri rudniku iz srca hvaležni.

Idrijski rudarji.

Iz Štange, 10. januarja. (Raznoterosti.) Tukajšnja župnijska cerkev je gotovo med najlepšimi v okolici. Vse to se je zgodilo v teku 16 let. Kmalu po prihodu sedanjega vrlega gosp. župnika je bil predelan prvi del cerkve; l. 1886 je bil z milodari dobrotnikov postavljen veliki oltar iz samega marmorja v romanskem slogu, podobe so iz mavca, izdelal jih je g. Zajec. Najlepša podoba je sv. Antona, izdelana v Monakovem. Štiri leta pozneje je tudi g. F. Toman izdelal dva nova stranska oltarja in prižnico. Lausko leto je g. A. Cej iz Novega Mesta

naslikal na presno v dveh kapelicah čudeže svet. Antona. G. Grošelj iz Seč je izgotovil kip sv. Jožefa in Lurške M. B. Pred štirimi meseci pa je cerkev dobila nov chamotte-tlak, katerega je naredila tovarna Radakovec na Češkem po naročilu g. Vidica v Ljubljani. Tlak je v resnici prelep, da bi bil le tudi trpežen. Iz navedenega je razvidno, koliko truda in skrbij je bilo treba, predno je bilo vse to oskrbljeno. Stalo je več tisočakov, a domači ljudje so le malo čutili te troške. Torej vsa hvala in čast g. župniku!

Duhovnjija šteje okoli 800 duš, v minoletem letu je umrlo le 10 oseb; kraj je torej jako zdrav. Letina je bila prav slaba. Strnenega žita je bilo malo, proso in ajdo pa je toča pobila. Nekateri kmetje so veliki reveži, ker morajo že sedaj kupovati živež.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 13. januarja.

(Presvetli cesar) je z Najvišjim odlokom z dné 31. decembra 1891 podelil pri stolni cerkvi ljubljanski izpraznjeni Schiffersteinov kanonikát č. g. Ivanu Šušniku, župniku v Sečih.

(Osebe vesti.) Mil. škof tržaško-koperski je imenoval preč. gosp. stolnega prošta dr. J. Šusta generalnim vikarijem, č. g. dr. J. Ivančiča kancelarjem škofijskega ordinarijata. — Okrajni sodnik g. Miha Gabrijelčič je iz Pograda premeščen v Ajdovščino, pristav okrožnega sodišča v Gorici g. Matija Rutar pa pride za okrajnega sodnika v Podgrad.

(Novo sv. mašo) bode daroval v nedeljo dné 17. t. m. na Brezovici pri Ljubljani novomašnik iz reda sv. Frančiška, č. g. o. Kajetan Kogej, sin ondotnega nadučitelja.

(Oddelek za očesne bolezni) v tukajšnji deželni bolnišnici je bil prav potreben, kakor kaže poročilo. Od 17. novembra 1890 do 16. novembra 1891 je bilo sprejetih 406 bolnikov, od teh je imelo 64 bolnikov egiptovsko očesno bolezen (trahoma). Izvršenih je bilo 174 operacij. Povprečno število bolnikov je od 31 do 51.

(Narodna čitalnica ljubljanska) priredi društveni večer z malim plesom v soboto, 16. dné januarja 1892. leta v društvenih zgornjih prostorih. Vspored: 1. W. A. Mozart: Overture k operi „Titus“ igra vojaška godba. 2. J. Vilhar: „Pitaš dušo“, samospjev; poje gospica Fr. Vrhunčeva. 3. B. Mendelssohn: „Pozdrav“, dvospjev; pojeta gg. J. Pavšek in A. Dečman. 4. Ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstop je dovoljen izključljivo le č. p. n. društvnikom čitalniškim.

(Bralno društvo pri D. M. v Polju) vabi na občni zbor, ki bode v ponedeljek, dné 18. januarja 1892. leta ob 7. uri zvečer v gostilni gospé A. Kuhar. Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev novega odbora. 5. Samostalni predlogi in drugo po § 26. društvenih pravil. K obilni udeležbi uljudno vabi O D B O R.

(Poročil) se bode prihodnji ponedeljek gosp. drd. Franc Podobnik, odvetniški koncipijent v Novem Mestu, z gospico Antonijo pl. Langer.

(Priznanje.) Občinski zastop novomeški je sklenil g. prof. Vrhovcu za njegovo knjigo „Zgodovina Novega Mesta“ izreči pismo zahvale, da je zgodovino tega malega, a važnega mesta tako lepo in korenito opisal. Zajedno je sklenil poklicati pisatelja v odsek za olupšavo Novega Mesta.

(Rudarski štrajk) v premogovih jamah pri Zagorju in Trbovljah še ni končan. Dné 11. so v Trbovljah premogarji s silo ustavili voznike, ki so premog vozili na kolodvor. Vojaki so potem spremljali voznike.

(Z Dunaja) se nam piše, da je naš rojak g. Trtnik dné 4. t. m. prvič nastopil pred dunajskim občinstvom v koncertu kot junaški tenor ter zaslužil mnogo pohvale. Zaradi pomanjkanja prostora objavimo dopis prihodnjič.

(Statistika ljubljanskih fará leta 1891.) V duhovnji sv. Nikolaja bilo je lansko leto rojenih 5 (vmes 4 nezakonski), poročenih 23 parov, in umrlih 53; pri sv. Jakobu rojenih 205 (vmes nezakonskih 46), poročenih 64 parov, mrličev 156; v duhovnji oo. frančiškano v rojenih 301 (vmes nezakonskih 32), poročenih 105 parov in umrlih 211; pri sv. Petru rojenih 496, poročenih 81 parov, mrličev 353; v trnovski fari rojenih 167 (vmes nezakonskih 36), porók 56, umrlih 109; v deželni bolnišnici bilo je lani rojenih 187

(razven 33 vsi drugi nezakonski) in umrlo jih je ondi pa v hiralnici skupaj 388. Vseh skupaj torej lani v mestnih farah ljubljanskih rojenih 1401, porók 329, mrličev 1270.

(Z Dovjega) se nam piše, da so dné 6. t. m. ustanovili gasilno društvo, ki šteje že 29 članov. Načelnik je župan g. Jakob Janša, njegov namestnik gospod Fran Jeglič. Obširnejši dopis jutri.

(Ustanova.) Akad. senat dunajskega vseučilišča je razpisal Majenovo ustanovo v znesku 70 gld. Pravico do nje imajo dijaki dunajskega vseučilišča, ki so v sorodu z ustanovnikom Jurijem Majenom, bivšim kanonikom v Zagrebu, če teh ni, pa drugi revni na Hrvaškem, Kranjskem in Koroškem rojeni dijaki.

(Nesrečna smrt.) Iz Selške doline se nam piše: Pretečeni četrtek je šel iskat gostač Janez Jenšterle, stanujoč v Zalem Logu, gabrovega lesa v gozd za izdelovanje žlic. Domov se vračajoč spodrsne na ledenem potu in 41letni mož pade tako nesrečno na obraz, da je na mestu mrtev obležal. Drugo jutro so ga našli krvavega z razbito črepinjo. Dné 7. t. m. pa so v Kokri blizu Kranja našli utopljeno 70letno Jero Košnik s Primskovega.

(Neprijetna zamenja.) Madjarski list „Pesti Hirlap“ poroča, da je štajerski deželni glavar grof Wurmband pri otvorjenju železnice Celje-Velenje v dveh občinah zamenjal govora ter pohvalil slovenski občinski zastop zaradi mirnega mišljenja, nemški pa grajal zaradi narodnega hujskanja. Temu je bilo krivo to, da ima slovenski župan nemško ime, nemški župan pa slovensko. Graška „Tagespost“ je objavila govora, kakor bi se bila morala vršiti, na to pa je slovenska občina poslala popravek, nemška se pa huduje. Se non è vero, è ben trovato.

(Pekel ali: Tretja reč med štirimi poslednjimi.) Slovencem za novo leto 1892 spisal kanonik dr. Iv. Križanič. — V Mariboru. V založbi Katol. tiskov. društva. Tisek tiskarne sv. Cirila. — Marljivi slovenski pisatelj dr. Križanič podal je s to knjižico slovenskemu ljudstvu tudi za letošnje leto resno premišljevanje o peklu, in sicer v vabljeni in domači obliki. Tvarino razdelil je na 19 odstavkov in posamezna poglavja osolil je z mnogimi mičnimi dogodki, kar bo knjižico posebno priporočalo ljudstvu. — V prvem poglavju g. pisatelj pojasni pomen in namen te knjižice rekóč: „Lani in predlanskim mi je delalo veliko preglavice, kakoršni imeni bi naj dal svojima otrokoma, ki sem ju ob novem letu poslal romat po slovenskem svetu. Moral sem skrivati pravi obraz in nju nekoliko našemiti, drugače bi mi ju ljudje ne bili lahko jemali pod streho. Ker sem torej ono leto pisal o smrti, oblekel sem jej lepo belo obleko in Bela žena je precej imela dosti snubačev, dočim bi suheri kostenjači gotovo povsod duri zapirali. Lani pa sem sodbi dal skrivnostno ime Tekel ali Pravična tehtnica božja. Računil sem namreč, da so vsi ljudje kolikor toliko radovedni in da bo torej marsikdo prišel na skrivnem se tehtat in kukat, kam ga pravični jeziček obsoja, ali v pekel ali v nebesa, na sodbo bi mi pa nikdo rad ne prišel. In nisem se zaračunil. Letos pa svojega otroka nič ne zakrivam; paglavca vam pošljem golega med svet. Pišem namreč letos o peklu in svarim pred njim, in zagrešil bi se zoper zdravo pamet, ko bi peklensko žrelo kakor si bodi zakrival. Kdor pred volkom sviri, ne sme mu jagnjetove suknjice obleči, drugače bo volk tem več jagnjet požrl, ampak kdor vidi volka priti, mora na vse grlo klicati. Tako jaz naravnost povem, da letos o peklu govorim, o tistem peklu, katerega je božja pravičnost vstvarila in njegova jeza zakurila za vse, kateri s smrtnim grehom na vesti gredo s tega sveta.“ — Mi to knjižico vzlasti zaradi važne vsebine in poljudne pisava prav iskreno priporočamo Slovencem v branje in premišljevanje vzlasti sedaj v predpustnem času.

(Na Koroškem) je pri 9 davčnih uradih, pri katerih največ plačujejo Slovenci, le 9 slovenščine zmožnih uradnikov.

(S Koroškega) nam piše sicer priprost, a zaveden narodnjak: Žalostne so v resnici naše razmere. Mi kmetje si ne znamo in ne moremo pomagati, a drugih gospodov je malo, ki se hočejo truditi za nas. V deželnem zboru imamo sicer dva vrla zastopnika, ali ves trud teh dveh poslancev je brezuspešen. V državnem zboru pa slovenska tretjina koroškega prebivalstva nema nobenega zastopnika. Zato smo prav hvaležni onim gg. poslancem, ki se

tako odločno potezajo za naše pravice. Posebno žalostno pa je to med nami, da celo mnogi naši ljudje hodijo tlako delat našim nasprotnikom. Tako je neki Lušin v Libeličah, ki zasramuje vedno in povsod svoj rod. Ko smo mi letos v Velikoven propali s svojim kandidatom za državni zbor, ukazal je doma s topiči streljati. Naši učitelji so večinoma podpirani z Judeževimi groši nemškega „schulvereina.“ Tako dobiva nadučitelj v Šmihelu pri Pliberku 50 gl. V Ornečah je učitelj vpeljal nemško molitev, akoravno ljudje doma slovenski molijo. V šoli ta učitelj navadno čita beljaški list „All. Deutsche Zeitung.“; sicer pa je rajši v krčmi, ko v šoli. Otrok ima v šoli nekaj nad 20, pa v štirih letih se nobeden ne nauči brati. Da, take so naše šole, zato pa hočemo boljše.

(100.000 goldinarjev) je glavni dobiček velike praške razstavne loterije. Opozorjamo častite čitatelje naše, da je žrebanje dne 12. februarja.

Telegrami.

Dunaj, 13. januarija. V zbornici poslancev nadaljuje se danes generalna debata o trgovskih pogodbah. Dipauli in Adamek sta govorila proti pogodbi z Italijo, ki bo občutno skodovala avstrijskemu vinarstvu. Dipauli je opomnil, kake zasluge imajo Tirolci za varstvo tiste meje, od koder sedaj preti gospodarska nevarnost. Poslanec Adamek pa trdi, da je ost novih trgovskih pogodb obrnjena proti Franciji in Rusiji. Debata še dalje traja.

Praga, 12. januarija. „Hlas Naroda“ poroča, da hočejo Špindler, Vohanka in Nemec odložiti svoje državnoborske mandate. Poslanec Adamek, Tekly, Trojan, Kafan, Vesely, Slama, Slavik, Mixa, Hajek in Blažek pa so izjavili, da ne morejo dalje odobravati politike, katero je dr. Grégr izrazil v svojem govoru. Mladočeški klub utegne razpasti še v tem zasedanju.

Rim, 12. januarija. Včeraj se je zopet vtila lava proti Atriu del Cavallo.

Pariz, 12. januarija. Po tovarni za likér znani benediktinski samostan Fécamp je nocoj popolnem pogorel; škode je do dva milijona frankov.

Tuji.

11. januarija.

Pri **Maliču**: Gautez, Schütz, E. kstein, Weiss, trgovci, z Dunaja. — Hönigman iz Kočevja. — Kališnik, poštar, iz Tržiča. — Stefančič, posestnik, iz Trebnjega. — Wolf, arhitekt, iz Badna. — Baronica Urban, zasebnica, iz Beljaka. — Gabrič, potovalec, iz Maribora. — Witzler, potovalec, iz Graden.

Pri **Stonu**: Wirl, trgovec, z Dunaja. — Mally, tovarnar, s sinom, iz Tržiča. — Udoarnoky, ženijski stotnik, iz Trsta. — Liza in Ana Kreutzer iz Korpiča. — Palat, zasebnik, iz Egipta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Mally iz Sp. Idrije. — Gregoriančič iz Vipave. — Rabensteiner s soprogo iz Trbiža.

Umrli so:

9. januarija. Ana Fiala, delavčeva hči, 5½ leta, Pred konjušnico 2, bronhitis. — Leopoldina Roming, podobarjeva hči, 2 leti; Streliške ulice 11, ošpice.

10. januarija. Irma Stupar, pomočnega uradnika žena, 30 let, Mestni trg 8, krvotok. — Rozalija Sušteršič, delavčeva hči, 2 leti, Opekarska cesta 35, laryngitis crouposa. — Kristina Vernik, delavčeva hči, 1½ leta, Dunajska cesta, delavske hiše, ošpice. — Frančiška Juvan, šivilja, 27 let, Razpotne ulice 4, plućnica. — Marjeta Stöcklinger, hišnega posestnika hči, 1 mesec, 11 dni, Rimska cesta 15, atrofie. — Tomaž Korošič, delavec, 41 let, Poljanski nasip 50, bronhitis.

11. januarija. Jožef Očakar, sprevednikov sin, 11 mesecev, Marije Terezije cesta 12, bronhitis. — Matija Rojsk, delavčev sin, 2¼ leta, Streliške ulice 11, bronhitis. — Leopold Peče, davkar, 46 let, Rimska cesta 17, septicaemie. — Marija Högele, gostija, 79 let, Studentovske ulice 5, marasmus.

12. januarija. Janez Marn, tesarjev sin, 13 let, Hovea 44, bronhitis.

V bolnišnici:

9. januarija. Jožefa Stibilj, delavka, 28 let, hydrocephalus chronicus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v min	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	728.3	0.4	sl. szapad	oblačno	
2. u. pop.	730.9	2.8	sl. vzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	731.3	-4.8	brezv.	megla	
Srednja temperatura -1.6°, za 1.0° nad normalom					

V Tunjcah pri Kamniku so na prodaj po prav nizki ceni

stare cerkvene orglje
z desetimi spremeni.

Več se izve pri župnijskem uradu
v Tunjcah.

(27) 5-1

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse zobne operacije in zobna plombovanja

A. PAICHEL,

(11) 4 zobozdravnik (7)
pri Hradskega mostu I. nadstr.

Velika praška loterija.

Glavni dobiček

44 (15-2)

Zadnji mesec.

100.000 goldinarjev

Srečke à 1 gld. priporoča J. C. Mayer.

Advokat

dr. Albin Sayer

naznanja, da je otvoril

odvetniško pisarno

v Ljubljani

22 (3-2) v Gosposki ulici št. 1.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja **PAVEL SEEMANN** v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 13. januarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	93 gld. 65 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	93 " 15 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 85 "
Papirna renta 5%, davka prosta	103 " 05 "
Akeije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1030 " — "
Kred tne akeije, 160 gld.	293 " — "
London, 10 funtov strl.	117 " 90 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 35½ "
Cesarski cekini	5 " 58 "
Nemških mark 100	57 " 90 "

Dne 12. januarija.

Ogerska zlata renta 4%	107 gld. 30 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 25 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	136 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	149 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " 25 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " " 4½%	100 " 30 "
Kreditne srečke, 100 gld.	184 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " 50 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	23 gld. — kr
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	16 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	63 " 25 "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	57 " — "
Akeije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159 " 75 "
Akeije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2855 " — "
Akeije južne železnice, 200 gld. sr.	90 " — "
Papirni rubelj	1 " 15½ "
Laških lir 100	45 " 75 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočnejše.

Za nataganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4½% zastavna pisma peštanske ogerske komercijalne banke.

4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

50.000 goldinarjev

se dobi z

ogersko hipotečno promeso

à gld. 1½ in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 15. januarija.